

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Daimi bir Çocuk Hakları Komisyonu kurmak” başta olmak üzere, “Başta Cinsel İstismar Olmak Üzere Çocuklara Yönelik Her Türlü İstismar Olaylarının Araştırılarak, Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Komisyonu”nun almış olduğu kararlar halen uygulanmamaktadır. Türkiye’de çocuk istismarını önlemek amacıyla bütünlüklü bir politika oluşturulmamış olması, çocukları cinsel şiddete açık hale getirmekte, her gün başka bir ilimizden çocuk istismarı haberleri basına yansımaktadır. En son, en az 100 öğrencinin Ankara’nın Haymana ilçesinde okul müdürü tarafından cinsel istismara uğradığı ortaya çıkmıştır. Artık Türkiye’de acil çözüm bulunması gereken yakıcı bir konu hale gelmiş çocuk istismarını önlemek ve çocuk haklarını korumak amacıyla Anayasa’nın 98’inci ve İç Tüzüğü’nün 104’üncü ve 105’inci maddeleri gereğince bir meclis araştırması açılması için gereğinin yapılmasını arz ederiz.

Filiz Kerestecioğlu

HDP Grup Başkanvekili

İstanbul Milletvekili

GEREKÇE

2016 Mart ayında Karaman’da yaşanan çocuk istismarının üzerinden yaklaşık bir yıl geçmiş olmasına rağmen, halen çocuk istismarına karşı Türkiye’de yerleşik bir sistem oluşturulamamış, istismara uğrayan çocukların ve istismarı tespit eden yetişkinlerin şikayette bulunacakları bir mekanizma kurulamamıştır. Karaman’da yaşanan çocuk istismarının ardından kurulmuş “Başta Cinsel İstismar Olmak Üzere Çocuklara Yönelik Her Türlü İstismar Olaylarının Araştırılarak, Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Komisyonu”, daimi bir Çocuk Hakları Komisyonu kurulması kararını vermiş olmasına rağmen halen Komisyon kurulmamıştır. Çocukları koruyan bir sistemin yerleşmemesi nedeniyle her gün bir başka bir ilimizden çocuk istismarı haberleri gelmektedir. Pek çok çocuk istismarı vakasının gün yüzüne çıkmadığı bilindiğinden, aslında gerçek istismar rakamlarının çok daha yüksek olduğu açıktır.

Son olarak, Ankara Haymana Nuri Bektaş Anadolu Lisesi’ne 2014 yılında atanan Okul Müdürü S.K.’nın öğrencilere okulun pansiyonunda cinsel taciz ve cinsel istismarda bulunduğu iddiası, 100 civarında öğrencinin Başbakanlık İletişim Merkezi’ne başvurmasıyla gazeteci Serbay Mansuroğlu tarafından haberleştirilmiştir. Aynı okulda görev yapan diğer öğretmenlerin “okul ve İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü yetkililerinden çekindikleri için herhangi bir şey yapamadıklarını” belirtmeleri; öğrencilerin ise “Hangi öğretmenden yardım isteyebileceğimizi, hangi öğretmene güvenilebileceğimizi bile bilemedik. Son çare olarak aklımıza gelen BİMER oldu” ifadelerinde bulunmaları, istismarı önleme aşamasındaki yetersizliklerin yanında, istismara uğrayan çocuğu korumak adına bir sistemin oluşturulmadığını da ortaya koymaktadır. İstismara uğrayan çocukların BİMER gibi bir sisteme ulaşması, oldukça zordur. Daha önce de pek çok kez ifade ettiğimiz gibi, her çocuk, istismara uğradığında kolaylıkla başvuracağı bir sistem olduğunun farkında olmalı, ilk şikayetten son ana kadar çocukla görüşen her kamu çalışanı, çocuk pedagojisi konusunda eğitim almış olmalıdır. Bir diğer konu, öğretmenler başta olmak üzere, çocuklarla çalışan herkesin istismar karşısında yapılması gerekenlerin bilincinde olması, her türlü baskıdan azade biçimde konuyu gerekli yerlere bildirme sorumluluğunu taşımasının önemidir.

Haymana'da en az 100 çocuğu etkileyen bu olayda, büyük bir ihmâl daha mevcuttur. Cinsel istismarla suçlanan kişinin daha önce de ceza aldığı, Edirne'de benzer bir olay yaşandığı ve memleketine sürgün gittiğı; buna rağmen okul müdürlüğü yapmaya devam ettiği iddia edilmektedir. Bu durum da, çocuklarla çalışan kişilerin geçmişlerinin incelenmediğini veya önemsenmediğini göstermektedir.

Özellikle son bir yılda kamuoyunda çocuk istismarına karşı önemli bir duyarlılık oluşturmuş; ne var ki hükümet, bu duyarlılığın karşısında bütünlüklü bir politika geliştirememiştir. Çocuk Hakları Daimi Komisyonu dahi halen kurulmamıştır. Diğer yandan ise Nizip'ten, Antalya'ya, Trabzona'a hemen her ilimizde son bir yılda pek çok ağır istismar olayı basına yansımıştır.

Bu durum, Türkiye'de çocuk istismarına karşı bütünlüklü bir politika geliştirene kadar, çocuk istismarını önlemek amacıyla çalışacak bir Araştırma Komisyonunun aciliyetini ortaya koymaktadır.